VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Seite 41v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

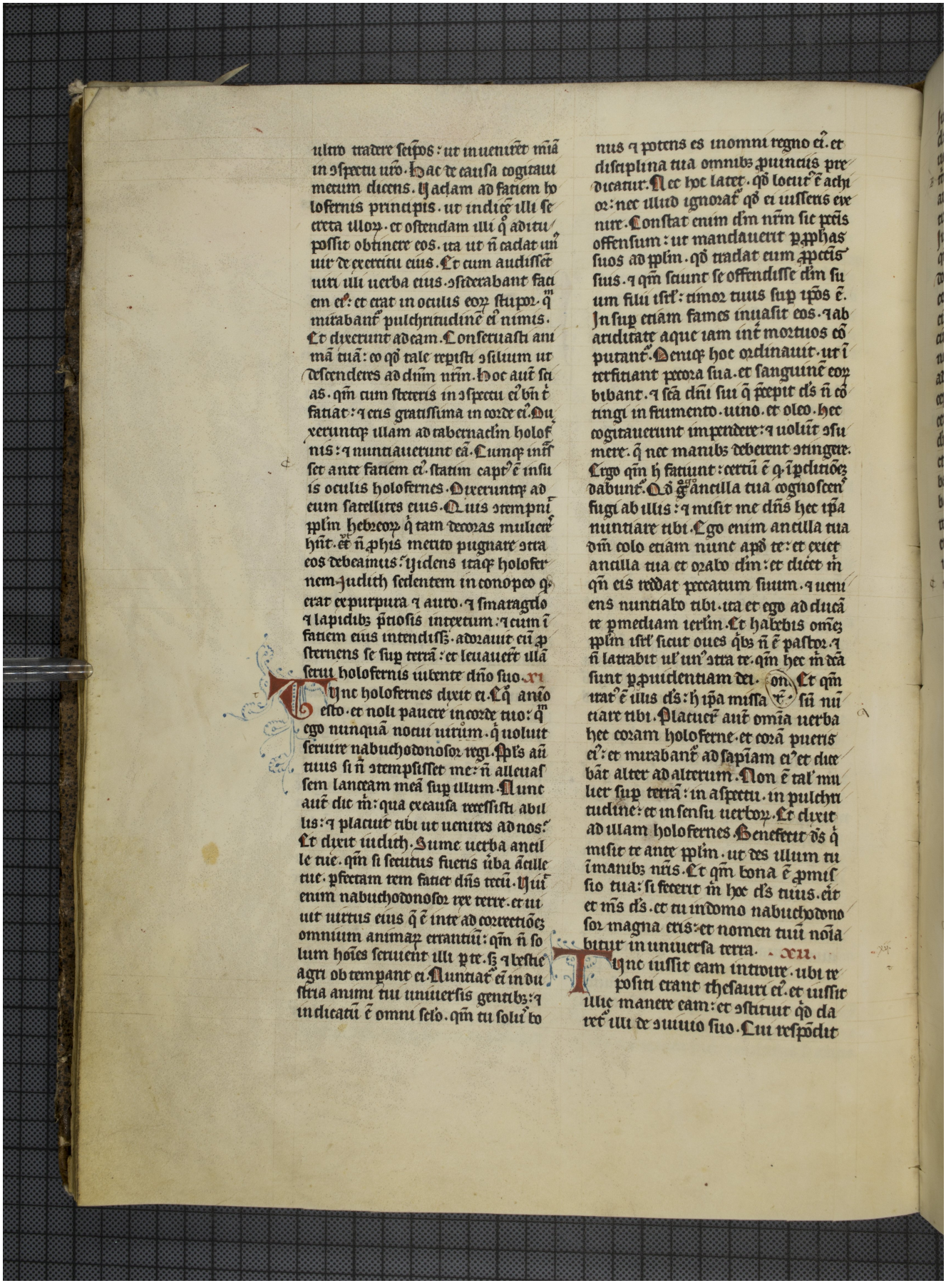

ultro tradere seipos: ut inuenirent miam
in ꝯspectu uro. Hac de causa cogitaui
mecum dicens. Iaclam ad faciem ho
lofernis principis. ut indicem illi se
creta illoꝝ. et ostendam illi q̄ aditu
possit obtinere eos. ita ut n̄ cadat un
uir de exercitu eius. Et cum audissent
uiri illi uerba eius. ꝯsiderabant faci
em ei: et erat in oculis eoꝝ stupor. q̄m
mirabant pulchritudinem ei nimis.
Et dixerunt ad eam. Conseruasti ani
mam tuam: eo qd tale repisti ꝯsilium ut
descenderes ad dn̄m nr̄m. Hoc aut̄ sci
as. qm̄ cum steteris in ꝯspectu ei bn̄ t
faciat: ⁊ eris gratissima in corde ei. Du
xeruntq; illam ad tabernacl̄m holof
nis: ⁊ nuntiauerunt eam. Cumq; intrs
set ante faciem ei. statim capt̄ ē in su
is oculis holofernes. Dixeruntq; ad
eum satellites eius. Quis ꝯtempni
ppl̄m hebreoꝝ q̄ tam decoras mulieres
hn̄t. et n̄ ꝓhis merito pugnare ꝯtra
eos debeamus? Iidens itaq; holofer
nem Iudith sedentem in conopeo q̄
erat ex purpura ⁊ auro. ⁊ smaragdo
⁊ lapidibꝫ p̄tiosis intextum: ⁊ cum i
faciem eius intendissꝫ. adorauit eū ꝓ
sternens se sup terram: et leuauerunt illam
serui holofernis iubente dn̄o suo. xi

Tunc holofernes dixit ei. Eq̄ animo
esto. et noli pauere in corde tuo: q̄m
ego nunquam nocui uirum. q̄ uoluit
seruire nabuchodonosor regi. Ppl's aut̄
tuus si n̄ ꝯtempsisset me: n̄ alleuas
sem lanceam meam sup illum. Nunc
aut̄ dic m̄: qua ex causa recessisti ab il
lis: ⁊ placuit tibi ut uenires ad nos?
Et dixit iudith. Sume uerba ancil
le tue. qm̄ si secutus fueris uba ancille
tue. pfectam rem faciet dn̄s tecum. Uiuit
enim nabuchodonosor rex terre. et ui
uit uirtus eius q̄ ē inte ad correctionem
omnium animaꝝ errantium: qm̄ n̄ so
lum hoies seruient illi p te. sꝫ ⁊ bestie
agri ob tempant ei. Nuntiat ei in du
stria animi tui uniuersis gentibꝫ: ⁊
indicatum ē omni sclo. qm̄ tu solus bo
nus ⁊ potens es in omni regno ei. et
disciplina tua omnibꝫ ꝓuinciis pre
dicatur. Nec hoc latet. qd locut ē achi
or: nec illud ignorat qd ei iusseris exe
nire. Constat enim dn̄m nr̄m sic pccis
offensum: ut mandauerit p ꝓphas
suos ad ppl̄m. qd tradat eum ꝓpccis
suis. ⁊ qm̄ sciunt se offendisse dn̄m su
um filii isrl: timor tuus sup ipos ē.
In sup etiam fames inuasit eos. ⁊ ab
ariditate aque iam int̄ mortuos cō
putant. Denique hoc ordinauit. ut i
terfitiant pecora sua. et sanguinem eoꝝ
bibant. ⁊ scā dn̄i sui q̄ p̄cepit ds n̄ cō
tingi in frumento. uino. et oleo. Hec
cogitauerunt impendere: ⁊ uolunt ꝯsu
mere. q̄ nec manibꝫ deberent ꝯtingere.
Ergo qm̄ h̄ faciunt: certum ē q̄ ipditionem
dabunt. Qd ergo ancilla tua cognoscens
fugi ab illis: ⁊ misit me dn̄s hec ipa
nuntiare tibi. Ego enim ancilla tua
dn̄m colo etiam nunc apd te: et exiet
ancilla tua et orabo dn̄m: et dicet m̄
qn̄ eis reddat peccatum suum. ⁊ ueni
ens nuntiabo tibi. ita et ego ad ducam
te p mediam ierl̄m. Et habebis omnem
ppl̄m isrl sicut oues q̄bꝫ n̄ ē pastor. ⁊
n̄ latrabit ul' un' ꝯtra te. qm̄ hec m̄ dcā
sunt p ꝓuidentiam dei. Et qm̄
irat ē illis ds: h̄ ipa missa sum nun
ciare tibi. Placuerunt aut̄ omia uerba
hec coram holoferne. et coram pueris
ei: et mirabant ad sapiam ei et dice
bant alter ad alterum. Non ē tal' mu
lier sup terram: in aspectu. in pulchri
tudine: et in sensu uerboꝝ. Et dixit
ad illam holofernes. Benefecit ds q̄
misit te ante ppl̄m. ut des illum tu
i manibꝫ nr̄is. Et qm̄ bona ē ꝓmis
sio tua: si fecerit m̄ hoc ds tuus. erit
et m̄s ds. et tu in domo nabuchodono
sor magna eris: et nomen tuum noia
bitur in uniuersa terra. xii.

Tunc iussit eam introire. ubi re
positi erant thesauri ei. et iussit
illic manere eam: et ꝯstituit q̄d da
ret illi de ꝯuiuio suo. Cui respondit